

Vil hr. Uffe Ellemann-Jensen eller andre fra V og K forholde sig til, om det ikke er dem, der svigter ting, de skrev under på og stemte for for 2 år siden?

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

»Venstre mener det samme i dag som i 1992.«
Det udsagn kan vi andre jo kun tage til efterretning. Den eneste, der kan udtale sig autoritativt om det, er selvfølgelig Venstres formand.

Men vi andre kan til gengæld stille et spørgsmål, og det er lidt i samme boldgade som det, hr. Arne Melchior var inde på: Hvorfor i alverden stemte Venstre så for 1992-loven?

Jeg erkender, at 2-års-maksimum for udskydelse af asylsagsbehandling ikke var med i det lovforslag, hr. Hans Engell fremsatte som justitsminister. Jeg erkender, at jeg som mit partis ordfører var stærkt medvirkende til, at det kom ind; det ansvar påtager jeg mig glad og gerne. Men Venstre og De Konservative stemte for forslaget. Det er fuldstændig umisforståeligt, hvad der står i det. Sagsbehandlingen kan maksimalt udskydes i 2 år, og derefter skal der asylsagshandles.

Derfor synes jeg, at hr. Uffe Ellemann-Jensen, når han siger, at partiet mener det samme i dag som i 1992, skylder os en forklaring på, hvorfor man stemte for forslaget i 1992, og om man har gjort det med den bagtanke, at når tiden kom og løftet skulle indfries, kunne man sige: Nå skidt, vi mente det ikke!

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Vi i Venstre, der kender juraen, har aldrig bestridt, at der efter ordlyden af det forslag, der blev vedtaget dengang, stod, at asylsagsbehandling kan udsættes maksimalt 2 år. Det har vi aldrig i Venstre bestridt, for vi kan godt læse indenad.

Det, vi har sagt, er, at vores forudsætninger og fru Dorte Bennedsens bemærkninger her i salen dengang var, at så må vi se, hvad der er sket, når de 2 år er udløbet. I de interne forhandlinger, som vi havde om og om igen – for hr. Hans Engell indkaldte jo om og om igen, indtil vi blev enige – lå det jo, at vi alle håbede, at krigen var slut længe inden.

Hvis det var så åbenbart allerede dengang, at det stod helt fast, at den midlertidige opholdstilladelse aldrig kunne blive forlænget, så vil jeg gerne spørge, hvorfor indenrigsministeren den

ene gang efter den anden sagde til mig, ligesom det blev sagt i tv: Nu skal vi huske at stå sammen om, at opholdet er midlertidigt.

Hvorfor gik indenrigsministeren ud så sent som en måned før, bomben sprang, og sagde til den ene avis efter den anden, at indenrigsministeren var mest stemt for at forlænge den midlertidige opholdstilladelse? Når både indenrigsministeren og fru Dorte Bennedsen vidste, at forudsætningen for os hele tiden var midlertidigt ophold, for det er det for alle asylsøgere og flygtninge for os, hvorfor sagde man det så ikke rent ud til os? Hvorfor skulle vi høre det i Danmarks Radio?

Det var fra den dag, at det gik skævt med samarbejdet, vil jeg gerne sige til statsministeren. Det er derfor, jeg nu sætter min lid til statsministeren, for alle ved, at jeg i hvert fald forsøgte at have både et nært politisk og for så vidt også personligt forhold til indenrigsministeren. Jeg inviterede indenrigsministeren til konferencer, for at vi kunne fortælle vore egne Venstrekommuner og -borgmestre, hvor vigtigt det var, at vi, landets to store partier udsprunget af folkelige bevægelser, der har de store tal derude i kommunale råd, arbejdede sammen i denne sag.

Men det gik galt på det tidspunkt, da man i dagspressen udtalte, at nu kan de søge asyl alle sammen, uanset at man kendte vores forudsætninger. Jeg vil gerne vende tilbage.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Det bliver der sikkert mulighed for.

Jeg giver ordet til fru Dorte Bennedsen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg er ganske enig med fru Birthe Rønn Hornbech i, at da vi forhandlede 1992-loven, håbede vi alle intenst, at den 2-års-frist aldrig blev aktuel, fordi vi selvfølgelig helst havde set, at der var blevet fred i området.

Men det er ikke korrekt, når fru Birthe Rønn Hornbech siger, at det lå i luften, at vi så måtte se, hvad der skete i de 2 år. Mit indspil i den debat var, at jeg ønskede en 1-års-regel; jeg bøjede mig så, da forslaget om en 2-års-regel kom på bordet. Der er vel ikke nogen, der har været i tvivl om, at Venstre – det må man lade Venstre, at det er sagt ret klart gennem årene – ønsker midlertidighed også for andre flygtninge. Et sådant ønske kan man have, og så går man ind i et kompromis: man stemmer for en lov, der siger